

Bratia a sestry v Ježišovi Kristovi, milí Ždiarania a Javorinčania

Minulú nedel' u sme sledovali apoštolov, ktorí boli za zatvorenými dverami zo strachu pred židmi, a dôkaz zmŕtvychvstania pre apoštola Tomáša. Premýšľali sme o tom, ako spolu s ním vyznať: „Pán môj a Boh môj.“ Dnes vidíme v evanjeliu dvoch mužov, ktorí idú do dediny – Emauzy, a ich srdcia sú plné žiaľu a sklamaní. Na tejto ceste žiaľu a sklamaní sa k nim pridáva Kristus, ktorého oni spočiatku nespoznali, a v rozhovore mu „vyčítajú“: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v tých dňoch.“ Po tejto výčitke sa púšťajú do rozhovoru a Kristus mení temnotu ich mysle a srdca. Zapaľuje v nich oheň viery. A na záver ho spoznávajú pri lámaní chleba, a utekajú k apoštolom s horiacim srdcom oznámiť tú najradostnejšiu správu – Ježiš žije.

Bratia a sestry vžime sa do situácie emauzských učeníkov. Ideme cestou nášho života v obavách a strachu z pandémie. Predstavme si, že by sme dnes stretli človeka s ktorým by sme sa začali zhovárať o situácii v dnešnom svete a on by nám položil otázku: A čo sa tu deje? Ako by sme na tohto človeka hľadeli? Určite ako na niekoho, kto žije mimo reality. Tú otázku – Čo sa tu deje? – dnes Kristus kladie aj nám. On nie je mimo reality, on veľmi dobre pozná naše zmýšľanie a duchovné rozpoloženie tak, ako to poznal u emauzských učeníkov. Aj v nás prostredníctvom Svätého písma chce zapáliť oheň viery. Chce, aby sme ho spoznali pri lámaní chleba, chce, aby z našich očí padli škrupty strachu, chce, aby sa náš smútok zmenil na radosť, chce zapáliť naše srdcia vierou a nádejou.

Chceme to aj my? Dokážeme tak, ako učeníci povedať Kristovi: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil? Dokážeme náš smútok, obavy a strach zmeniť na radosť? Dokážeme zapáliť naše srdcia ohňom viery? Áno dokážeme, ale jedine s Kristom. On sa každý deň pridáva k nám na ceste nášho života a prostredníctvom svojho slova nám dodáva istotu. Veľmi dobre vie čo prežívame a chce zapáliť naše srdce ohňom viery a nádeje. Je tým, ktorý nás sprevádza a povzbudzuje. Tomáš, ako podmienku svojej viery žiadal rukolapný dôkaz - osobné stretnutie s Kristom. Aj my často žiadame rukolapné dôkazy – dnes by sme určite žiadali ako dôkaz ukončenie pandémie. Emauzskí učeníci takúto požiadavku nemali, mali len smútok a bolesť v srdci, a predsa sa k nim Kristus pridala na ceste a zmenil ich životy – naplnil ich radosťou a nádejou. Zmenil temnotu vnútra svetlom svojho zmŕtvychvstania.

Bratia a sestry dovoľme Kristovi vykonať zmenu v našom živote. Dovoľme mu, aby otvoril naše oči a nechal sa nám spoznať, ako náš brat a Pán. Dovoľme mu, aby nás všetkých na našej ceste do Emauz sprevádzal. Prosme ho: Pane zostaň s nami.

Na záver Vás chcem milí moji Ždiarania a Javorinčania znova ubezpečiť, že každý deň za nás všetkých obetujem svätú omšu. Prosím nášho Nebeského Otca, aby nás všetkých ochraňoval a daroval nám zdravie a milosť. I naďalej Vás povzbudzujem k spoločnej modlitbe v rodinách. Nech každý deň v našej farnosti o 20.00 hod. zaznieva z každej našej domácnosti prosba o záchranu. Prosme prostredníctvom našej Nebeskej Matky Panny Márie, patrónky našej farnosti – modlitbou **slávnostného ruženca**, modlitbou Korunky Božieho Milosrdenstva a Modlitbou za blahorečenie Božieho služobníka biskupa Jána Vojtaššáka. Na spoločnú modlitbu nás vyzve hlas našich zvonov. Nech toto naše spojenie vyjadří svieca zapálená v našich oknách. Toto nech je prejav našej podpory a vzájomnej blízkosti.

Matúš Perignáth
farár